

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 kwietnia 2022 roku

Powód J. M. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 8998,50 złotych tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.06.2018 roku do dnia zapłaty.

Powód w uzasadnieniu podał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych. W wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia samochodu marki M. (...) nr rej. (...) należącego do P. K.. W dniu 30 kwietnia 2018 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu samochodu zastępczego marki F. (...), który był używany przez poszkodowanego do 1 czerwca 2018 roku. Stawka dobową najmu pojazdu zastępczego została ustalona na 450 zł netto. Szkada w pojeździe poszkodowanego została zakwalifikowana jako szkoda całkowita. Odszkodowanie zostało wypłacone w dniu 25 maja 2018 roku, a 1 czerwca 2018 roku poszkodowany zakończył najem pojazdu zastępczego. Za okres najmu pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę na kwotę 16297,50 złotych brutto, a następnie na podstawie udzielonego mu przez poszkodowanego upoważnienia zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania. Pozwany przyjął do likwidacji stawkę 135 zł brutto za dobę najmu zamiast 492 zł brutto przyjętej przez powoda oraz zweryfikował czas najmu pojazdu do 24 dni. Pozwany tytułem likwidacji szkody z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego wypłacił kwotę 3240 złotych brutto decyzją z dnia 21 czerwca 2018 roku. W niniejszym postępowaniu powód dochodził zapłaty reszty kwoty odszkodowania za wynajem pojazdu w kwocie 8998,50 złotych przy zweryfikowaniu stawki do kwoty 369 złotych brutto, tym samym obniżając kwotę faktury do 12238,50 złotych, w tym koszt podstawienia pojazdu – 61,50 złotych brutto..

Nakazem zapłaty z dnia 29 czerwca 2021 roku referendarz uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 27).

Pozwany od nakazu zapłaty złożył sprzeciw (k. 32-34), w którym wniósł o oddalenie powództwa, oświadczając, iż kwestionuje okres najmu pojazdu oraz stawkę dobową najmu, twierdząc, iż poszkodowany został poinformowany o możliwości skorzystania z wynajmu przez partnerów współpracujących z pozwanym, i w związku z tym stawka została zweryfikowana do kwoty 135 złotych brutto. Wskazano także, że poszkodowany ma obowiązek współpracować z ubezpieczycielem w zakresie minimalizacji szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Samochód poszkodowanego P. M. B. o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 29 kwietnia 2018 roku. Szkada w pojeździe poszkodowanego została uznana za szkodę całkowitą. W tym samym dniu poszkodowany dwukrotnie kontaktował się z ubezpieczycielem w celu zgłoszenia szkody. Pierwszy raz zgłosił szkodę przy czym poinformowano go, że „padł system” i po ich odblokowaniu szkoda zostanie zaewidencjonowana w systemie. Poszkodowany w trakcie rozmowy z agentem wyraźnie wskazywał, iż dzwoni po to by uzyskać samochód zastępczy gdyż jest mu on niezbędny do prowadzenia działalności. Po kilku godzinach poszkodowany zadzwonił ponownie gdzie dowiedział się, że szkoda nie została zaewidencjonowana i musi ją zgłosić jeszcze raz. Jednocześnie został poinformowany o tym, że może wynająć pojazd za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz że stawka rynkowa może zostać zweryfikowana do kwoty 135 złotych brutto. Jednocześnie agent poinformował poszkodowanego, że w celu wynajmu pojazdu zastępczego ubezpieczyciel zgłasza zapotrzebowanie na pojazd zastępczy i do kilku godzin skontaktuje się z nim firma wynajmująca pojazdy w celu uzgodnienia szczegółów. Taki kontakt jednak nie nastąpił.

W związku z tym poszkodowany zawarł w dniu 30 kwietnia 2018 roku z powodem J. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Doradztwo Usługi Handel (...) w N. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) (segment S – sportowy klasy średniej segmentu D), który był samochodem o zdecydowanie różnych parametrach technicznych i właściwościach użytkowych od pojazdu uszkodzonego, który jest zaliczany do pojazdów klasy wyższej (segment handlowy E). Pojazd zastępczy był używany przez poszkodowanego do 1 czerwca 2018 roku. Po ustaleniu uszkodzeń

i decyzji co do szkody całkowitej – w dniu 25 maja 2018 roku wypłacono poszkodowanemu ustalone odszkodowanie z tytułu naprawienia szkody w pojeździe.

Koszt wynajmu pojazdu zastępczego za dobę miał wynieść zgodnie z umową 450 złotych netto. Okres wynajmu pojazdu zastępczego wyniósł 33 dni, za co powód wystawił fakturę na kwotę 16297,50 złotych brutto po stawce 400 złotych netto (492 złote brutto). Następnie powód dokonał weryfikacji stawki dobowej najmu pojazdu i domaga się kwoty 369 zł brutto za okres 33 dni najmu oraz kwoty 61,50 zł brutto za podstawienie pojazdu.

Dowód: umowa najmu- k. 17, faktura VAT – k. 19, nagranie zgłoszenia szkody – k. 42, opinia biegłego T. M. – k. 62-81, zeznanie świadka P. K. na rozprawie w dniu 5.10.2021 roku nagranie od 00;01:33 – k. 51-51/2

Poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności, na podstawie której P. K. przelał na powoda swoją wierzytelność o odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługującą mu z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy, w związku ze szkodą komunikacyjną w pojeździe marki M.. Powód zgłosił roszczenie pozwanej z tytułu najmu pojazdu zastępczego i w dniu 21 czerwca 2018 roku pozwana wypłaciła powodowi kwotę 3240 złotych za okres 24 dni po stawce 135 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu przyjętej stawki wskazano, iż koszt najmu pojazdu zastępczego został zweryfikowany w zakresie czasu trwania najmu do 24 dni w tym 10 dni od wynajęcia pojazdu do wykonania oględzin i informacji o szkodzie całkowitej oraz 14 dni niezbędne do organizacji czynności związanych ze zbyciem pojazdu.

Dowód: umowa cesji i pełnomocnictwo k. 18, decyzja o wypłacie – k. 20

Okres uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego wyniósł 33 dni, w tym czas do wypłaty odszkodowania w dniu 25 maja 2018 roku oraz 7 dni na zakup samochodu. W przypadku cenników z OC sprawcy zdarzenia koszt wynajmu pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego w tamtym czasie (segment handlowy E) mieścił się w granicach 239 do 379 złotych brutto za dobę.

Dowód: opinia biegłego T. M. – k. 62-81

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów powołanych w opisie stanu faktycznego, które nie były kwestionowane przez strony.

Pozwany w zakresie prawa zweryfikowania stawki powoływał się na informacje przekazane przez agenta w chwili zgłoszenia szkody na co przedstawił dowód w postaci nagrania rozmów poszkodowanego z agentami, którzy odbierali od poszkodowanego zgłoszenie. Z nagrania rozmowy wyraźnie wynika, że poszkodowany był zainteresowany wynajmem pojazdu zastępczego co wielokrotnie podczas rozmowy podkreślał. Z informacji przekazanych przez agenta wynikało też, że to ubezpieczyciel zgłasza zapotrzebowanie do firmy wynajmującej pojazdy i to ona skontaktuje się z poszkodowanym w celu ustalenia szczegółów najmu. Jednak brak jest jakiegokolwiek dowodu, że kontakt taki nastąpił, że konkretny pojazd został poszkodowanemu zaoferowany i pomimo przedstawienia mu konkretnej oferty P. K. z niej nie skorzystał. Takiego dowodu w sprawie nie przedstawiono. Sam fakt informacji, że ubezpieczyciel współpracuje z firmami trudniącymi się wynajmem pojazdów i że zweryfikuje stawkę do kwoty jaką wskaże w informacji nie jest ofertą wystarczającą do przyjęcia, że ubezpieczyciel w części zwolnił się z obowiązku naprawienia szkody. Oferta przedstawiona przez ubezpieczyciela musi być rzeczywista, realna, nie zaś abstrakcyjna i obliczona tylko na wywołanie skutku w postaci zwolnienia się z odpowiedzialności. Pozwany takiego dowodu w niniejszej sprawie nie przedstawił. W związku z tym brak jest dowodu na to, że poszkodowany miał możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego w tej klasie po stawce dobowej niższej niż ustalona przez powoda. Z opinii biegłego T. M. wynika, że wysokość ostatecznie zweryfikowanej stawki mieści się w granicach stawek rynkowych oferowanych w okresie 2018 roku na rynku lokalnym. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. K. gdyż w większości dotyczyły okoliczności, które wynikały także z dokumentów dołączonych do pozwu. Fakt zawarcia umowy zakupu pojazdu w zamian za pojazd, w którym stwierdzono szkodę

całkowitą nie miał znaczenia dla ustalenia czasu trwania najmu. Powszechnie przyjmuje się, że w przypadku stwierdzenia szkody całkowitej odszkodowanie przysługuje za kolejne 7 dni po wypłacie odszkodowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Powód uzasadnił swoją legitymację czynną wobec pozwanego ubezpieczyciela tym, że nabył wierzytelność o wypłatę odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego od poszkodowanej, na podstawie cesji (art. 509 k.c.). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Skuteczne jest zbycie wierzytelności, nieoznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (tak: wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 r., III CKN 423/98, OSNC 2000, Nr 5, poz. 92).

Poszkodowanemu przysługiwało wobec pozwanego ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej między ubezpieczycielem i sprawcą kolizji drogowej z dnia 29 kwietnia 2018 r. Zgodnie z umową cesji, dołączoną do pozwu, przeniósł na powoda wierzytelność z tytułu odszkodowania w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Należność dochodzona w pozwie stanowiła różnicę między kosztami wynajmu samochodu zastępczego naliczonymi przez powoda a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela. Podkreślenia wymaga, iż w toku postępowania sporny był okres wynajmu pojazdu zastępczego oraz stawka najmu pojazdu zastępczego.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku nie była sporna. Zakres obowiązku odszkodowawczego pozwanego obejmuje poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony za czas niezbędny do naprawy, lub jak w przypadku poszkodowanego w niniejszej sprawie do zakupu innego pojazdu w celu zaspokojenia potrzeb w sposób porównywalny do stanu przed wystąpieniem szkody. Wskazać należy, iż pojazd wynajęty przez poszkodowanego był pojazdem klasy niższej niż pojazd uszkodzony. Poza sporem było, że w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 3240 złotych za okres 24 dni po stawce 135 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Wskazać należy, iż pozwany nie wykazał by poszkodowany miał realną możliwość wynajęcia pojazdu po zaproponowanej stawce. Z nagrania rozmowy poszkodowanego z przedstawicielem pozwanego wynikało, że to firma wynajmująca pojazdy otrzyma zlecenie od ubezpieczyciela i skontaktuje się z poszkodowanym. Żadnego dowodu na taki kontakt pozwany jednak nie przedstawił. Stąd w ocenie Sądu brak podstaw do przyjęcia, że pozwany zwolnił się z odpowiedzialności z tytułu odszkodowania za pojazd zastępczy wynajęty po stawce wyższej niż akceptowana przez pozwanego. Stawka ostatecznie zweryfikowana przez powoda w kwocie 369 złotych brutto mieści się w średnich stawkach za wynajem pojazdu klasy E (takiej jak uszkodzony pojazd) z okresu zawarcia umowy najmu. Stawka ta nie jest wygórowana i mieści się w średnich stawkach wynajmu pojazdów tego segmentu w tamtym czasie.

Bezspornie zatem powodowi przysługuje od strony pozwanej, jako ubezpieczyciela sprawy szkody, zwrot kosztów najmu samochodu zastępczego za okres 33 dni (art. 361 § 2 k.c.) po stawce 369 złotych brutto. Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, które by nie powstały bez tego zdarzenia, a prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty. Poszkodowanemu przysługiwał wybór odpowiedniego podmiotu, oferującego wypożyczenie auta zastępczego i z tej możliwości poszkodowany skorzystał. W

zakresie długości trwania najmu wskazać należy, iż pozostawał on w związku z długością postępowania likwidacyjnego i w całości był determinowany postępowaniem pozwanego. Powszechnie w orzecznictwie sądów przyjmuje się, iż uzasadniony okres wynajmu pojazdu przy szkodzie całkowitej wynosi od chwili szkody do 7 lub 14 dni od wypłaty odszkodowania. W niniejszej sprawie poszkodowany zdał pojazd w siódmym dniu od wypłaty odszkodowania, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, by czas trwania najmu pojazdu zastępczego był nadmierny.

Mając powyższe na uwadze za zasadne należało uznać zatem żądanie pozwu w całości przyjmując, iż powodowi należało się odszkodowanie za 33 dni wynajmu po 369 złotych brutto plus opłata za podstawienie w kwocie 61,50 złotych tj. łącznie kwota 12238,50 złotych. Skoro w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił kwotę 3240 złotych, zatem do zasądzenia pozostawała kwota 8998,50 złotych i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 415 k.c. i art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. powództwo zostało uwzględnione co do zasady w całości. Jedynie w zakresie żądania odsetkowego brak było podstaw do uwzględnienia żądania odsetek od dnia 17 czerwca 2018 roku. Brak jest bowiem dowodu na to, kiedy nastąpiło zgłoszenie szkody w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Skoro zatem decyzja w tym względzie została wydana 21 czerwca 2018 roku to odsetki należą się od dnia następnego po tej dacie. Wówczas bowiem ubezpieczyciel miał pełny wgląd w stan faktyczny i mógł w prawidłowy sposób ocenić zakres swojej odpowiedzialności. Podstawą orzeczenia o odsetkach jest art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. tj. zgodnie z żądaniem pozwu od 12 sierpnia 2018 roku (30 dni od zgłoszenia szkody).

O powyższym orzeczono w pkt I i II wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. z zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty należne powodowi złożyły się koszt wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 1800 złotych, opłata od pozwu w kwocie 500 złotych oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 662,30 zł tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego tradycyjnie
3. Kal. 14 dni

5 maja 2022 roku